

הפורום להגנה על הדמוקרטיה בחינוך

לא נסכים לפסילת פורום המשפחות השכולות!

פורום המשפחות השכולות נוסד ב-1995 על ידי יצחק פרנקנטל, לאחר ששכל את בנו החייל אריק, שנחטף ונרצח על ידי חוליה של החמאס. אל מעשהו האמיץ הצטרפו עוד ועוד משפחות שכולות ישראליות ופלסטיניות, שהבינו את מה שרוב המנהיגים של שני העמים מסרבים או פוחדים לראות: שאסון האובדן של נפש אהובה הוא אותו אסון, ללא קשר לזהות הלאומית של מי שחווה אותו, ושהדרך היחידה למנוע את האסונות הבאים, היא לפתור את הסכסוך.

שכולות ושכולים נידונים לחוות את האובדן שוב ושוב ללא הרף, נרדפים על ידי כאב בלתי נתפס שלעולם לא יהיה לו מרפא. חוויה כה טראומטית מובילה לרוב להסתגרות בקרב בני הקבוצה "שלי", ולעיוורון לאותו כאב בדיוק שחוות המשפחות השכולות בצד השני. מעטים מצליחים לפתוח את ליבם להבנה ש"טעם הדמעות של אב פלסטיני מלוח בדיוק כמו דמעותיי שלי" (בן כפיר, ששכל את בתו יעל, בטקס הזיכרון הישראלי-פלסטיני, 2015). זוהי החלטה אישית, שלא כל אדם מצליח להתעלות אליה. אין לאיש זכות לכפות אותה, אך אין גם לאיש זכות להשתיק את מי שבחרו בה.

ארגוני ימין מנסים זה שנים לחבל בפעילות הפורום. מטרתם לשַׁמַר בכוח את האיבה והשנאה, את הדה-הומניזציה של כל פלסטיני ופלסטינית באשר הם ואת הכהות לסבלם. זאת, תוך ביזוי המשפחות השכולות שבחרו בדרך הפיוס. והנה, הביקוש למפגשי דיאלוג הולך וגדל, כמו גם מספר המשתתפים בטקס הזיכרון המשותף הישראלי-פלסטיני, שהשנה השתתפו בו כעשרת אלפים אישה ואיש, ומאות אלפים צפו בו באינטרנט. אין זה מקרה. רבות ורבים מבקשים ליצור אופק ותקווה במקום ייאוש ואימה, והמשתתפים במפגשים מדווחים על חוויה משמעותית במיוחד.

חינוך משמעו הרחבת אופקים, טיפוח פתיחות וחשיבה מורכבת, וחיזוק כוח השיפוט והביקורת. ואילו שר החינוך מנסה להשתלט על תודעתם של התלמידות והתלמידים, לדכא בהם כל חשיבה עצמאית, ולסגור אותם בקופסא אטומה שאליה יוכנסו אך ורק עמדותיו הפוליטיות של השלטון. זהו עיצוב תודעה כוחני שפוגע במחויבות של א.נשי החינוך להיות נאמנים לשליחותם המקצועית כמרחיבי דעת ומטפחי חשיבה עצמאית וביקורתית, ובזכותם של אזרחיות ואזרחי המחר לקבל ידע רחב שיאפשר להם להכריע הכרעות מושכלות. בנוסף, זוהי פעולה מנוגדת לחוק החינוך הממלכתי שתובע "לחנך לחתירה לשלום ולסובלנות ביחסים בין בני אדם ובין עמים" (מטרה מס' 2).

החלטת שר החינוך משקפת פחד מכוחה של התקווה וההכרה ההדדית, זחיחות ושכרון כוח, ואף זלזול בחשיבותו העליונה של חופש הביטוי בחברה דמוקרטית. בבג"צ לוחמים לשלום נגד שר הביטחון שניסה למנוע בניסת פלסטינים לטקס הזיכרון המשותף (2019), קבע בית המשפט העליון כי "מדובר בשאלה שלה היבטים מובהקים של הגנה על חופש הביטוי, שאמות המידה החלות עליה אמורות להיות קפדניות במיוחד". הדבר נכון הן לגבי הטקס, והן לגבי מפגשי דיאלוג, שמקיימת קבוצה שעל השקפת עולמה נאמר באותו בג"צ שהיא "פייסנית ובלתי מתריסה, גם אם שנויה במחלוקת".

החלטת שר החינוך מנסה לכפות על בתי הספר עמדה פוליטית אחת, תוך השתקת עמדות אחרות, החותרות לפיוס ולשלום. זוהי פגיעה בוטה במחויבות החינוך במדינה דמוקרטית לתת ביטוי לריבוי הגוונים והעמדות, ולהימנע מאינדוקטרינציה של עמדות השלטון.

אין זה מקרה שההחלטה התקבלה לאחר החקיקה האנטי דמוקרטית לביטול עילת הסבירות, שכן זוהי החלטה בלתי סבירה, שחובה להתנגד לה ולהציב מולה תמרור עצור!

זה לא יעלה בידם!

ככל ששישמו עלינו יותר כבלים, כך תהיה רוחנו חופשית יותר!

הצטרפו יחד איתנו לתמיכה בכל דרך באנשי ונשות החינוך המגלים התנגדות לדורסנות של משרד

החינוך המנסה לחסום את שערינו בפני קולות החותרים לפיוס ושלום!

פורום ההגנה על הדמוקרטיה בחינוך הוקם על ידי נשות ואנשי חינוך מהשדה ומהאקדמיה במטרה לחזק את החינוך לדמוקרטיה ולהוות אופוזיציה למגמות האנטי דמוקרטיות של הממשלה הנוכחית.